

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Decretalis, Fideli. eod. tit. ex Sexto decret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

pit ipsa; credens firmiter non posse portas inferi prauallere aduersus eam; et si ad horam turbati & procellis agitari contingat, non deficere fidē eius usque ad consummationem seculi.

Hoc scriptū feci ego Ioachim Abbas, & propria manu roboravi anno Dominice Incarnationis MCC. & sic me tenere confiteor, sicut in eo continetur.

Illud hic non omiserim, Honorium Papam iij. anno Domini 1221. declarasse, quod per huiusmodi cōdemnationē, de qua in d. c. damnamus, ipse Ioachim non hereticus, sed propter confessionem & protestationem præfatam catholicus reputetur. Item quod nullum præiudicium monasterijs & personis ordinis Florentis, cuius ipse extitit institutor, factū esseatur. Honorij autem declaratio, ex Registro eiusdē in bibliotheca Vaticana, & bibliotheca item Illustrissimi Iulij Antonij Sanktorij Cardinalis sanctæ Seuerinæ, qui nunc successor est eiusdem Abbatis Ioachim in Abbatia, ita habet.

HONORIVS, & C. V. S. ENTINO
Archiepiscopo, & Episcopo Bisiniacensi.

EX parte dilectorum filiorum Abbatum, & conuentuum de ordine Floris tam capitū quam membrorum, fuit propositum coram nobis, quod is qui salutem hominum inuidet & quieti, occasione assumpta ex eo quod libellus, quē Abbas Ioachim contra bonæ memoriæ magistrum Petrum Lombardum edidit, in generali fuit concilio condemnatus, contra eos nonnullos tam clericos, quā laicos, prælatos & subditos concitauit, qui vespōs ab otio contemplationis auertāt, & fūnes extendentes in laqueum pedibus eorundem, ponant eis scandalum iuxta iter, ipsi obijciunt exprobrando, quod idem Abbas, qui pater, & institutor fuit ordinis eorundem, hereticus ab ecclesia Dei habetur; Propter quod non solum simplices lactis participes a consortio eiusdem ordinis aduertuntur, sed etiam fortes, qui vti cibo solito ꝑ didicerunt, & ad discretionem boni & mali exercitatos pro consuetudine habent sensus, circa instituta eiusdem ordinis incipiunt fluctuare. Licet igitur prædictus libellus, siue tractatus condemnatus fuerit in concilio memorato; quia tamen idem Ioachim omnia scripta sua Romano mandauit Pontifici assignari, Apostolicæ sedis iudicio approbanda; seu etiam corrigenda, dictans epistolam, cui propria manu subscripsit, in qua firmiter est confessus, se illam fidem tenere, quā Romana tenet ecclesia, quæ (disponente Domino) cunctarum fidelium mater est & magistra. ꝑ. t. per Apost. Scrip. mandamus, quatenus per totam Calabriam faciatis publicē nuntiari, quod eū virum catholicum reputamus, & regularem obseruantiam, quam instituit, salutarem. eos qui ordini memorato ex hoc detrahere, vel insultare præsumperint, mo. præm. sub. Apost. ob. castigates. Dat. Lateran. xij. Kalen. Ian. anno v.

Reprobamus etiam & condemnamus peruersissimum dogma impij Almaricij. Alias Al-

† folio: vide
tur legendū.

A malrici, in Bononiensi Almaricij, cuius sectatores beatus Thomas par. 1. q. 3. art. 8. Almarianos appellat: fuit autem Almaricus natione Gallus, patria Carnotensis, Lutetia Parisiorum Theologia doctor creatus. floruit anno Domini 1204. de hoc multa Casarius lib. 5. dialogorum. dist. 5. Huius errores damnati quoque sunt in generali Concilio Lateranensi, ea potissimum causa Romæ celebrato, anno Domini 1215. ex chronico summorum Pontificum viginti errores huius Almarici colliguntur. Prateolus lib. 1. de sectis hereticorum, nouem eius hereses refert. Vincentius autem in speculo historiali lib. 30. c. 7. sex recenset hereses, quas refert Eymericus par. 2. q. 7. nu. 3. Hic Almaricus combustus traditur Lutetie anno Domini 1208.

At cum multe huius fuerint hereses, cur summus Pontifex hic numero singulari dicit, se dogma eius cōdemnare, neq; enim vnum sollem dogma profitebatur? Sed non refert, nam nomen dogmatis generale est, & omnē doctrinam complectens: perinde ergo est, ac si diceret Papasē vniuersam eius doctrinā cōdemnare, quod satis illa indicant verba, quæ sequuntur, videlicet: vt eius doctrinā nō tā heretica censenda sit, quā in sana. cur autem in sana nocet, facile intuebitur, qui errores eius legerat, quorū nonnullos etiam recenset B. Antoninus 4. par. tit. 11. cap. 7. §. 2. vers. reprobatur etiam. & Turcremata in summa de Ecclesia. lib. 4. par. 2. c. 35.

Almaricus
hereticus
combustus.

DE SVMMATRINITATE ET
fide catholica de lib. vi. Decretal.

GREGOR. X. IN GENERALI
Concilio Lugdunensi.

Spiritus sanctus aternaliter a patre & filio, tāquam ab vno principio, & vnica spiratione procedit. Ioan. & And.

CAPITVLVM VNICVM.

FIDELI^a ac deuota professione fatemur, quod Spiritus sanctus aternaliter ex Patre, & Filio, nō tanquā ex duobus principijs, sed tanquā ex vno principio, nō duabus spirationibus, sed vnica spiratione, procedit. Hoc professa est hætenus, prædicauit & docuit, hoc firmiter tenet & prædicat, profiteatur & docet sacrosancta Romana ecclesia mater omnium fidelium, & magistra. hoc^b habet orthodoxorum patrum atque doctorum Latinorum, pariter & Græcorū incommutabilis & vera sententia. Sed quia nonnulli propter irrefragabilis præmissæ veritatis ignorantia, in errores varios sunt prolapsi; Nos huiusmodi erroribus viam præcludere cupientes hoc sacro approbante concilio, damnamus, & reprobamus omnes, qui negare præsumperint aternaliter Spiritum sanctum ex Patre, & Filio, procedere, siue etiam temerario ausu asserere, quod Spiritus sanctus ex Patre, & Filio tanquam ex duobus principijs, & non tanquam ex vno procedat.

COM.

A scribit etiam *Alfonsus Castrus lib. 5. aduersus haeres, verbo, Deus. haeresi 12.*

spiritum sanctum a filio etiam procedere.

FIDELI ac deuota.] Celebris est decretalis contra errorem potissimum Graecorum qui negant Spiritum sanctum a filio quoque procedere. Tria autem sunt hic fidei dogmata, seu catholicae conclusiones. Vna est, Spiritum sanctum pariter procedere a Patre & Filio.

Altera est a Patre & Filio procedere tanquam ab vno principio.

Tertiana est, hanc processionem vnica spiratione, non duabus fieri.

Edictum est hoc decretum in generali Concilio Lugdunensi, sub Greg. x. celebrato anno Domini 1274.

Quantum ad primam assertionem attinet, olim a Nestorianis introductam fuit, Spiritum sanctum non procedere a Filio; quem errorem Theodoricus Nestorianus & plures eius sectatores (inter quos etiam dicitur fuisse Damascenus, vt scribit beatus Thomas par. 1. q. 36. ar. 2. ad 3. argumentum.) tuebantur. Hunc errorem ferre vniuersi Graeci postea imbibentes adhuc tenaciter defendunt. fuit autem damnatus iam olim in concilio Ephesino, sub Celestino Papa primo circa annos Domini 428. in quo ita scriptum est: Quamuis enim in sua sit substantia Spiritus eius, & intelligatur in persona proprietatis, iuxta id quod Spiritus est, & non Filius: attamen alienus ab illo non est. nam Spiritus appellatus est veritatis, & veritas Christus est: vnde & ab eo similiter, sicut ex Deo patre procedit. haec ibi. quem etiam articulum multis post saeculis adstruxit contra Graecos synodus octaua, vt alibi dictum est: & tenent communiter omnes Patres tam Graeci quam Latini, vt mox dicturi sumus.

Qua ad secundam catholicam conclusionem attinet videlicet, Patrem & Filium vnum esse principium a quo Spiritus sanctus procedat, idem illi vno ore fatentur, qui cum catholicis fatentur a Filio etiam procedere: quod in primis demonstrat sanctus Augustinus lib. 7. de trini. & efficaciter sanctus Thomas par. 2. q. 36. ar. 4. Atque eodem modo ostendunt tertiam conclusionem.

Et de materia huius decretalis agunt copiose Magister, & Theologi lib. 1. sent. dist. 11. & seq. sanctus Tho. par. 1. q. 36. & lib. 4. contra Gentiles. ca. 24. & 25. & alij mox referendi.

b Hoc habet orthodoxorum Patrum atque Doctorum latinorum, pariter & Graecorum incommutabilis & vera sententia.] De Latinis manifestum est, ait enim communiter fatetur ubique Hieronymus Ambrosius, Gregorius, & sanctus Augustinus ex professo hoc docet multis locis, lib. 15. de trinit. c. 17. & 26. & lib. 5. de trinit. c. 14. & lib. 13. de ciuitate Dei ca. 24. & copiosissime lib. 3. contra Maximinum c. 14. & in Euangelium Ioan. tractatu 99.

De Graecis vero nulla est dubitatio: nam apertissime id ubique tradiderunt Chrysostomus, Cyrillus Athanasius, Dydimus, & alij, quo magis miseris Graecorum nostri temporis pertinaciam, qui non modo Latinis, quos spernunt, non cōcedunt; sed nec suis in hoc voluit obtemperare. Et contra hunc errorem

DE SVMMA TRINITATE ET fide catholica ex Clementinis.

CLEMENS V. IN CONCILIO Viennensi.

circa annum Dni. 1311.

Fatur concilium, vnicum Dei filium in essentia Dei aeternaliter subsistentem, verum corpus humanum assumpsisse de Virgine, & in eo passum, & iam mortuum lancea perforatum; approbans in hoc ordinem, quē tradidit Euangelista Ioannes. hoc dicit.

C A P. I.

FIDEI catholicae fundamento, praeter quod (teste Apostolo) nemo potest aliud oponere, firmiter inhaerentes: aperte cum sancta matre Ecclesia confitemur, vnicum Dei filium in his omnibus, in quibus Deus pater existit vna cum patre aeternaliter subsistentem, patres nostrae naturae simul unitas (ex quibus ipse in se verus Deus existens, fieret verus homo) humanum videlicet corpus passibile, & animam intellectiuam seu rationalem ipsum corpus vere, per se & essentialiter informantem, assumpsisse ex tēpore, in virginili thalamo ad vnitatem suae hypostasis & personae. Et quod in hac assumpta natura, ipsum Dei verbum pro omnium operanda salute, non solum affigi cruci, & in ea mori voluit, sed etiam emissio iam spiritu, perforati lancea sustinuit latus suū, vt exinde profluentibus vndis aquae & sanguinis, formaretur vnica & immaculata ac virgo sancta mater Ecclesia, cōiūx Christi. Sicut de latere primi hominis soporati tuas, sibi in coniugium est formata: vt sic certa figure

1. Cor. 3.

Gen. 2.

C

D

E

primi & veteris Adā (qui secundum Apostolum est forma futuri) in nostro nouissimo Adā, id est Christo, veritas responderet. Haec est inquam veritas illius pregandis Aquille uallata testimonio, quam propheta vidit Ezechiel animalibus ceteris Euangelis transuolantem, beati Ioannis videlicet Apostoli & Euangelistae, qui sacramenti huius rem gestam narrans & ordinem in Euangelio suo, dixit: Ad Iesum autem cum venissent, vt viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, sed vnus militū lancea latus eius aperuit, & continuo exiuit sanguis & aqua: & qui vidit, testimonium perhibuit, & verum est testimonium eius: & ille scit, quia vera dicit, vt & vos credatis. Nos ꝑ igitur ad tam praeclearum testimonium, ac sanctorum Patrum & doctorum communem sententiam Apostolicae considerationis (ad quam duntaxat haec declarare pertinet) acciē conuertentes, sacro approbante concilio, declaramus, praedictum Apostolum, & Euangelistam Ioannem, rectum in premisis factae rei ordinem tenuisse: narrando quod Christo iam mortuo, vnus militum lancea latus eius aperuit.

Rom. 3.

Ezech. i.

Ioan. 19.

† Vide Melchiorum Canum li. 7. de locis theologicis c. 3. uer. Ad haec cum de intelligentia.

A 4 Reprobat